Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Grundtvig, N. F. S.
Titel:	Marie hun var en Jomfru skiær
Citation:	Grundtvig, N. F. S.: ”Marie hun var en Jomfru skiær”, i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944*, 1944-1964, s. 367. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid113149/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)
Anvendt udgave:	Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Tak skee dig, Jesus milde!
Som blev for os den Lille!

No. 173. *)

1 Marie hun var en Jomfru skiær,
Som Kirken mon bevise,
Hun fødte en Søn, al Ære værd,
Og Hannem vil vi prise;
Han har for os alle sit Blod udøst,
Fra Døden gienløst,
Og giver os evig Lise!

2 Stod Mestrene alle paa en Plet,
Det var saa faur en Skare,
De kunde dog ei med Klogskab ret
Hans Godhed aabenbare,
Af Sandhed og Naade er Han saa fuld,
Han være os huld,
Naar vi skal af Verden fare!

3 Propheterne, udaf Aandens Drift,
Langt meer end selv de vidste,
Forkyndte med Ord og hellig Skrift:
Sin Brodd skal Døden miste,
Og finde skal Livet i Herrens Navn,
I Frelserens Favn,
De Troende, som ei tviste!

4 Af Isais Stub den rette Kvist,
Og Jakobs klare Stjerne,
O *Jesus*, vor Drot, er Du forvist,
Dig priser jeg saa gierne,

*) En gammel Marie-Vise, fordum og nu zchristelig forvendt.«

For naadelig reiste af Adams Fald
Du Skabningen al,
Du vogte os vil og værne!

5 O kunde jeg alskens Tunge-Maal
Og Skriftens Dyb udfinde,
Og var saa min Tunge gjort af Staal,
Var Engle-Røst derinde,
Da vilde din Godhed og Viisdom stor
Jeg klare med Ord,
Og drages det Alt til Minde!

No. 174. *)

1 Alt hvad Fornuften overgaaer
Ei skal utroeligt være,
Thi Alt den store Gud formaaer,
Det er Hans Skaber-Ære,
Og vi, som af Hans sanddrue Ord,
Saa af Hans Gjerninger paa Jord,
Hans Herlighed skal lære!

2 Naar Achas ei vil Herren troe,
At Han ham kan udføre
Af Angest, Trængsel og Uro,
Da faaer han flux at høre,
At han et Tegn begiære maa,
Fra Lysets Hjem, fra Mørkets Vraa,
Saa vil hans Gud det giøre!

3 Og troes end Guds Løfter slet,
Hvad saa Propheter sige,
Ei bli'r dog Gud af Under træt,
Vil fra sin Skik ei vige,

*) *Kingos*, efter Propheten Esaias i det 7de, lidt forandret.